

הרעים, אלא שהקב"ה יחשב לו את כל העת והזמן מה שעשה בו, מעשים רעים וחטאיהם ועונות ופשעים, כמו שעשה בזאת הזמן מצות ומעשים טובים. וכל זה הוא חסד גדול שאין לשער ואין להעריך את תהסוד הזה מה שעשה הקב"ה עם האדם וזה הוא מה שאמר הכתוב ולך ד' תהסוד כי אתה תשלם לאיש כמעשונו. ולא אמר הכתוב על מעשינו אלא כמעשנו, ר"ל למי שעשה בזאת הזמן מצות ומעשים טובים וצריך לנו להבין לשער בנפשינו שם הקב"ה יקבל את תשובתו של הרשות ולא ישלם לו עוד בעולם הבא על מעשיו הרעים, אך מה יעשה האדם בשעה שאין לו מצות ומעשים טובים בזמן שעשה את העברות החטאיהם ופשעים או כי היה לו עונש יותר גדול בשעה שיראה את כל הצדיקים והחברים שלו הצדיקים יושבים בגין עדון וננהנים מזוין השכינה והוא עומד מרוחק, ויראה את כל התענוגים של הצדיקים והתוא יעמוד אצל הפתחה כמו עני וכור' היי' לו זה כמו עונש גדול אם לא יחשוב לו הקב"ה מן החטאיהם והעונות ופשעים כמו שעשה מצות ומעשים טובים אך זה הוא החסד הגדול ומה שיעשה הקב"ה עם הבעל תשובה שיפסה תשובה מהאהבה שהקב"ה יחשב לו את כל החטאיהם והעונות והפשעים כמו שעשה בזאת הזמן מצות ומעשים טובים כמו שמצינו בגמרא ע"ז אצל אלעזר בן דורדייא בשעה שעשה תשובה ויצאה נשמהו ע"י תשובה או כי יצאה בת קול מן השמיים ואמרה ר' אלעזר בן דורדייא מזומן והוא לחי העולם הבא ואם כן יש לתבין מן הגמרא הזאת שהקב"ה תשב לו לאלוור בן דורדייא את כל החטאיהם והעברות שעשה כמו שעשה מצות ומעשים טובים. ומשום זה אמר ר' אלעזר בן דורדייא מזומן הוא לחי העולם הבא משום שיש לו כמה וכמה מצות ומעשים טובים ע"י מה שהחליפה לו הקב"ה את כל המעשים רעים שעשה גודל שאין לשער ואין להעריך מה שעשה הקב"ה עם האדם הבעל תשובה וזה הוא הפני של הפסוק ולך ד' החסד כי אתה תשלם לאיש כמעשונו ר"ל שעשה מצות ומעשים טובים בכלל ימי חייו ע"כ.

ראה נתתי בידך את סיכון מלך השבון האמרי ואת ארצו החול ר' וגו' (פ' דברים). ואמר הכתוב אח"כ ראה החילוני תפקיד החילוני לתפניך את סיכון ואת ארצו החול ר' לשורש את ארצו וגו' וצריך לנו להבין הפני של הפסוק מה הוא זה החול ר' לשורש את ארצו והלשון החול ר' אמר שתי פעמים. אך העניין הוא כך ממש שאמרי' בಗמרא שעמו ומו庵 טיהרו בסיכון, והותר לישראל ליקח את ארצו של עמו ומו庵 ע"י סיכון, אך זה הוא הפני התיילוני לתפניך את סיכון ואת ארצו החול ר' רצ"ל הארץ של עמו ומו庵 מה שתחול לרשות בקרוב ואמר הפסוק לרשות את ארצו ר"ל ארץ הישנה של סיכון יכול לרשות, ומשום זה אמר הכתוב שני פעמים החול ר' שותה הוא על ארץ של עמו ועל ארץ של מו庵 ממש שאצל עמו אמר הכתוב אל תצורך ואל תתגר בם אפילו לעשנות להם צער ממש זה אמר הכתוב שיוכלו ישראל ליקח את ארצו מידי סיכון שיחי' להם צער ע"ז.

לר' ד' החסד כי אתה תשלם לאיש כמעשונו ואל זה אמר המדרש כי הקדימני ואשלם לך, שהפריש הוא כך ר"ל שותה חסד מאת ד' יתברך על מה שישלם שכיר מצוה לאדם, ממש שכל המצוות ומעשים טובים מה שעשה האדם הוא ע"י הקב"ה, למשל אם האדם נותן צדקה או כי מיתנת לו את למותה הקב"ה, וכן אם האדם הוא קובל לו מזווה בביתו הקב"ה שולח לו מקודם בית, ואח"כ האדם הוא מקיים את המצאות, ע"כ לשון המדרש. אך אני רוצה לומר הפני ע"ז הפטוק דבר חדש, ע"ד זה, ממש דאמרוי' בגמרא שאם עשה האדם תשובה על מעשיו הרעים תשובה מהאהבה, או כי עושה הקב"ה מכל מעשיו הרעים וכיות ומצוות ומעשים טובים, מחשב לו לאחר שעשה תשובה את כל העברות כמו שעשה מצות, וא"כ זאת הוא חסד גדול מהקב"ה ע"י שמשלם לו על מעשיו הרעים כמו שעשה מצות ומעשי' טוב' ולא די שהקב"ה יכפר לו על מעשיו